

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la proiectul de *Lege privind numirea managerilor și specialiștilor în consiliile de administrație ale regiilor autonome, companiilor sau societăților naționale, instituțiilor publice ori ale societăților comerciale, inclusiv ale băncilor sau instituțiilor publice ori ale societăților comerciale, inclusiv ale băncilor sau altor instituții de credit, societăților de asigurare și celor financiare*, provenit dintr-o propunere legislativă inițiată de domnul deputat PSD Iulian Iancu împreună cu un grup de parlamentari PSD (**Bp. 573/2019, Plx. 180/2020**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare stabilirea unor incompatibilități în ceea ce privește numirea managerilor și specialiștilor în consiliile de administrație ale regiilor autonome, societăților naționale, instituțiilor publice, societăților, instituțiilor de credit, societăților de asigurare și a celor financiare.

II. Observații

1. Apreciem că instrumentul de prezentare și motivare ar fi necesitat justificări suplimentare ale soluțiilor propuse, în acord cu dispozițiile art. 31 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*¹, astfel încât acesta să cuprindă

---

¹ privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare

„cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare; principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi; concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare, evaluărilor statistice; referirile la documente de politici publice sau la actul normativ pentru a căror implementare este elaborat respectivul proiect”, fiind astfel necesar ca *Expunerea de motive* să conțină evaluarea impactului normativ, din perspectiva cerințelor prevăzute la art. 31 alin. (1) lit. a) - e) din *Legea nr. 24/2000*.

De asemenea, semnalăm că *Expunerea de motive* nu respectă art. 33 alin. (2) din *Legea nr. 24/2000*, care prevede necesitatea efectuării unui studiu de impact pentru legile de o importanță și complexitate deosebită.

Astfel, apreciem că, raportat la prevederile art. 30, art. 31, art. 32 și art. 33 alin. (2) din *Legea nr. 24/2000*, susținerile din *Expunerea de motive* nu ar constitui o motivare reală a soluțiilor adoptate, ci o prezentare sumară și generală a inițiativei legislative.

În acest context, observăm că mențiuni din cuprinsul *Expunerii de motive* nu se reflectă în inițiativa legislativă, respectiv cea privitoare la excepția prevăzută de art. 84 alin. (3)² din *Legea nr. 161/2003*, deși se susține că este păstrată în prezenta reglementare.

În acest sens, apreciem că ar putea fi incidente următoarele considerente ale *Deciziei Curții Constituționale nr. 710/2009*³ privitoare la elaborarea unei propuneri legislative prin insuficienta fundamentare a instrumentului de prezentare și motivare: „În ceea ce privește cuprinsul *expunerii de motive - instrumentul de prezentare și motivare*, avem în vedere prevederile art. 74 alin. (4) din *Constituție*, potrivit cărora „*Deputații, senatorii și cetățenii care exercită dreptul la inițiativă legislativă pot prezenta propuneri legislative numai în forma cerută pentru proiectele de legi*”, ale art. 29 - 31 din *Legea nr. 24/2000* privind normele

---

² În mod excepțional, Guvernul poate aproba participarea persoanelor prevăzute la alin. (1) și (2) ca reprezentanți ai statului în adunarea generală a acționarilor ori ca membri în consiliul de administrație al regiilor autonome, companiilor sau societăților naționale, instituțiilor publice ori al societăților comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, de interes strategic sau în cazul în care un interes public impune aceasta.

³ ...referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, publicată în *Monitorul Oficial nr. 358* din 28 mai 2009; În același sens, amintim și *Decizia nr. 118/2018* referitoare la admiterea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru înființarea Liceului Teologic Romano - Catholic II. Rakoczi Ferenc și *Decizia nr. 249/2018* referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2017 privind înființarea Societății Editura Didactică și Pedagogică - S.A. ca urmare a reorganizării Regiei Autonome "Editura Didactică și Pedagogică" prin transformare.

de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative (referitoare la motivarea proiectelor de acte normative, sub aspectul instrumentelor de prezentare și motivare, precum și al cuprinsului și redactării motivării) și, desigur, ale art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, conform căroră "În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie". Analizând expunerea de motive ce însoțește propunerea legislativă, Curtea constată că aceasta este extrem de sumară, cuprinzând numai câteva mențiuni generice. În expunerea de motive nu se regăsește motivarea asupra niciuneia dintre soluțiile preconizate, ceea ce este contrar prevederilor constituționale și legale mai sus indicate."

De altfel, prin raportare la art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea, în jurisprudența sa (*Deciziile nr. 128/2019⁴, 139/2019⁵*), a constatat neconstituționalitatea legii pentru lipsa temeinică a motivării reglementării. Astfel, în lipsa motivării sau al caracterului sumar al acesteia, precum și în lipsa unei fundamentări temeinice, nu se poate cunoaște rațiunea legiuitorului, esențială pentru înțelegerea, interpretarea și aplicarea acesteia, în condițiile unui pronunțat caracter tehnic al reglementării. Or, normele de tehnică legislativă prevăzute de art. 6 din *Legea nr. 24/2000* stabilesc în mod indubitabil obligația unei temeinice motivări a proiectului de act normativ.

2. Semnalăm că inițiativa legislativă trebuie să se integreze în ansamblul reglementărilor existente pentru a evita posibile necorelări, conflicte între norme, de natură să genereze incertitudine în aplicarea acestor acte și care ar putea conduce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție. Astfel, precizăm că inițiativa legislativă nu se integrează organic în legislația în vigoare, nefiind corelată cu actele normative incidente sau conexe cu domeniul reglementat, dintre care amintim următoarele:

a) *Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare;*

b) *Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, cu modificările și completările ulterioare;*

---

⁴ referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea plafoanelor unor indicatori specificați în cadrul fiscal-bugetar pe anul 2019

⁵ referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar

c) *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice, cu modificările și completările ulterioare;*

d) *Legea nr. 31/1990 privind societățile, republicată, cu modificările și completările ulterioare;*

e) *Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare;*

f) *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, cu modificările și completările ulterioare;*

g) *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2008 privind statutul funcționarului public denumit manager public, cu modificările și completările ulterioare;*

h) *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare;*

i) *Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, cu modificările și completările ulterioare;*

j) *Legea nr. 287/2009 privind Codul penal, republicată, cu modificările și completările ulterioare;*

k) *Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare.*

3. Observăm că inițiativa legislativă nu îndeplinește standardele minime privind claritatea și precizia normei juridice, de natură să aducă atingere principiului securității raporturilor juridice, consacrat de art. 1 alin. (5) din *Constituție*. Astfel, jurisprudența⁶ Curții Constituționale este constantă în a reține faptul că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat.

În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că legea trebuie, într-adevăr, să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale. Pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul

---

⁶ a se vedea, în acest sens, spre exemplu, *Decizia nr. 189 din 2 martie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2002 privind regimul de deținere al câinilor periculoși sau agresivi, sau Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2), art. 49 alin. (2), art. 54 și art. 56 din Legea privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate*

respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrariului (a se vedea Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în *Cauza Rotaru împotriva României*, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în *Cauza Sissanis împotriva României*, paragraful 66).

De asemenea, potrivit art. 8 alin. (4) teza întâi din *Legea nr. 24/2000*, „*textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce*”, iar potrivit art. 36 alin. (1) din aceeași lege, „*actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie*”.

Or, soluțiile cuprinse la art. 1 - art. 5, art. 7, sunt neclare, confuze, necorelate cu legislația de nivel primar incidentă sau chiar contrară acesteia (spre exemplu, art. 4 din inițiativă), ceea ce generează probleme de constituționalitate și aspecte de aplicare în practică.

De asemenea, soluția cuprinsă la art. 1 din inițiativa legislativă reprezintă un paralelism legislativ parțial interzis de prevederile art. 16 din *Legea nr. 24/2000*, de vreme ce intervenția cuprinsă la alin. (a) - (c) se suprapune peste dispozițiile Titlului IV - *Conflictul de interese și regimul incompatibilităților în exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare*.

4. Din cuprinsul *Expunerii de motive* și al conținutului propunerii legislative, nu rezultă dacă inițiativa are ca obiectiv reglementarea numirii specialiștilor în consiliile de administrație ale societăților, inclusiv ale băncilor sau altor instituții de credit, societăților de asigurare și celor financiare cu capital integral sau majoritar de stat sau include și entitățile, cu capital privat.

Semnalăm că entitățile la care face referire inițiativa legislativă beneficiază de reglementări proprii la nivel primar. Astfel, în materia societăților, *Legea nr. 31/1990 a societăților, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, reprezintă dreptul comun în materie. În măsura în care inițiativa legislativă s-ar aplica societăților având capital integral sau majoritar privat, observăm faptul ca soluțiile preconizate nu corespund principiului afirmării libere a voinței societare în privința numirii managerilor și a membrilor consiliului de administrație, exprimată în condițiile *Legii nr. 31/1990*.

Or, impunerea voinței legiuitorului cu privire la managementul unor societăți cu capital privat reprezintă o ingerință nejustificată de natură a atrage vicii de neconstituționalitate din perspectiva prevederilor art. 45 coroborat cu art. 135 alin. (2) lit. a) din *Constituție* de vreme ce reglementarea nu ar da eficiență liberei inițiative și libertății economice.

Mai mult decât atât, consiliul de administrație are atribuția de a îndeplini toate actele necesare și utile pentru realizarea obiectului de activitate al societății, stabilind direcțiile principale de activitate și dezvoltare ale acesteia în scopul obținerii de profit. Or, prin impunerea unor condiții restrictive de alegere a managerilor și membrilor consiliului de administrație se restrânge dreptul acționarilor/asociaților de a dispune cu privire la administrarea societății al cărei capital social îl dețin, aspect de natură să aducă atingere art. 44 din *Constituție* privind dreptul de proprietate privată.

5. Ca observație generală, apreciem că prevederile din inițiativa legislativă trebuiau să facă obiectul completării/modificării *Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare*.

Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede la art. 41 alin. (1) că: „Titlul actului normativ cuprinde denumirea generică a actului, în funcție de categoria sa juridică și de autoritatea emitentă, precum și obiectul reglementării exprimat sintetic”.

În acest context, arătăm că titlul inițiativei legislative transmise spre analiză este „*propunere legislativă privind numirea managerilor și specialiștilor în consiliile de administrație (...)*”, în timp ce art. 1 al inițiativei stabilește regimul incompatibilităților managerilor și membrilor din consiliul de administrație, iar art. 6 alin. (2) stabilește obligații în sarcina consiliului de administrație.

Astfel, prin raportare la cele anterior menționate, constatăm necorelarea titlului proiectului de lege cu prevederile acestuia.

Tot în ceea ce privește titlul inițiativei legislative, semnalăm faptul că acesta face referire la numirea managerilor și specialiștilor în consiliile de administrație, de aici reieșind că managerii și specialiștii reprezintă două categorii distincte, în timp ce la art. 2 alin. (2) din inițiativa legislativă este prevăzut că „*în lista Guvernului cu specialiștii care pot fi numiți ca manageri sau membri în consiliile de administrație (...) vor fi înscriși (...)*” din această prevedere înțelegându-se că atât managerii, cât și

membrii sunt aleși din rândul specialiștilor. În același timp la alin. (1) al art. 2 este prevăzut că *„pot fi numiți ca membri, într-un singur consiliu de administrație, în afara personalului propriu, numai specialiștii înscriși în lista Guvernului”*, reieșind că doar membrii consiliului de administrație trebuie să fie specialiști, nu și managerii.

Semnalăm că legislația în vigoare nu reglementează calitatea de manager în consiliul de administrație al regiilor autonome, companii sau societăți naționale, alte societăți prevăzute de *Legea nr. 31/1990*. Prin urmare, terminologia folosită în cuprinsul titlului, al art. 1 și art. 2 alin. (2) din inițiativa legislativă creează neclaritate și confuzie în reglementare. Observația este valabilă și pentru *„calitatea de membru în consiliile de administrație ale instituțiilor publice”*, în vederea punerii în acord cu prevederile *Codului administrativ*. Precizăm că potrivit art. 18 pct. 31 din *Legea nr. 76/2012*⁷ pentru punerea în aplicare a *Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă*, utilizarea noțiunii de *„societate comercială”* nu mai este proprie stilului normativ.

6. Cu privire la lit. a) de la art. 1 din inițiativa legislativă, menționăm faptul că, în legislația aflată în vigoare (exp. *Legea nr. 161/2003* sau *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ*, etc.) nu au fost identificate situațiile juridice în care *„funcționarii publici nu au dreptul de a candida în alegeri.”*

Referitor la art. 1, lit. b) ce prevede incompatibilitatea aleșilor în consiliile locale și consiliile județene, arătăm că incompatibilitatea se regăsește detaliat și mai bine reglementată la art. 88 lit. d) din *Legea nr. 161/2003* care prevede că:

„(1) Funcția de consilier local sau consilier județean este incompatibilă cu exercitarea următoarelor funcții sau calități:

d) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, asociat, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor la regiile autonome și societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de interes județean ori înființate sau aflate sub autoritatea consiliului județean sau la regiile autonome și societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de interes național care își au sediul sau care dețin filiale în unitatea administrativ-teritorială respectivă, cu excepția reprezentanților în adunarea generală a acționarilor la societățile reglementate de Legea

---

⁷ În tot cuprinsul legii, sintagma *„societate comercială”* sau, după caz, *„societăți comerciale”* se înlocuiește cu termenul *„societate”* sau, după caz, *„societăți”*.

nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a membrilor în consiliile de administrație ale unităților și instituțiilor de învățământ de stat sau confesionale și ale spitalelor publice din rețeaua autorităților administrației publice locale sau a altor reprezentanți ai instituțiilor publice din subordinea unităților administrativ-teritoriale sau la care unitatea administrativ-teritorială respectivă deține participație, în cazul consilierului local, respectiv la regiile autonome și societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de interes local înființate sau aflate sub autoritatea consiliului local, precum și la regiile autonome și societățile reglementate Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de interes național care își au sediul sau care dețin filiale în unitatea administrativ-teritorială respectivă, cu excepția reprezentanților în adunarea generală a acționarilor la societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a membrilor în consiliile de administrație ale unităților și instituțiilor de învățământ de stat sau confesionale și ale spitalelor publice din rețeaua autorităților administrației publice locale sau a altor reprezentanți ai instituțiilor publice din subordinea unităților administrativ-teritoriale sau la care unitatea administrativ-teritorială respectivă deține participație, în cazul consilierului județean.”

Prin urmare, se constată lipsa de claritate a prevederilor art. 1 în raport cu dispozițiile art. 37 din *Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, privind unitatea terminologică.

Referitor la art. 1 din inițiativa legislativă prin care se reglementează incompatibilitatea calității de manager ori membru în consiliu de administrație, precizăm faptul că regimul incompatibilităților categoriilor de personal prevăzute la lit. a) - c) (funcționari publici, aleși locali, secretari generali și secretari generali adjuncți din autoritățile autonome sau instituții publice centrale și locale) este reglementat de *Legea nr. 161/2003*. În situația în care se are în vedere modificarea regimului incompatibilităților pentru categoriile de personal mai sus-menționate sau stabilirea unor excepții cu privire la regimul incompatibilităților, art. 59 și art. 60 din *Legea nr. 24/2000* oferă instrumentele necesare în vederea modificării sau completării cadrului normativ existent.

7. Cu privire la art. 2 alin. (1) din inițiativa legislativă, considerăm că expresia „*specialiști înscriși în lista Guvernului*” este inadecvată, întrucât, în mod colocvial, expresia „*lista Guvernului*” este uzitată pentru a face referire la miniștrii din Guvern.

Art. 2 din inițiativă este neclar în contextul în care nu sunt determinate criteriile concrete și obiective avute în vedere de inițiatori pentru selecția persoanelor care pot avea calitatea de manager sau membru în consiliu de administrație, denumite generic „specialiști”, nu este circumstanțiată procedura de selecție specialiștilor prin instituirea modalității de verificare a criteriilor de selecție, procedurii de contestare a rezultatelor, termenelor aplicabile. De asemenea, nu este avută în vedere modalitatea juridică de încetare a contractelor de administrare sau management aflate în derulare.

8. Semnalăm caracterul neclar al prevederilor art. 4 din inițiativa legislativă referitoare la condițiile de acordare a indemnizației membrilor consiliului de administrație de vreme ce inițiatorii nu au indicat în ce condiții se acordă indemnizația pentru mai multe ședințe și care este cuantumul în acest caz. De asemenea, soluția exceptării „angajaților proprii care sunt salariați” nu ține seama de specificul raporturilor juridice generate de calitatea de membru într-un consiliu de administrație, întemeiat pe contractul de mandat.

De asemenea, precizăm faptul că, potrivit art. 101 alin. (1) din *Legea nr. 31/1990*, „Orice acțiune plătită dă dreptul la un vot în adunarea generală, dacă prin actul constitutiv nu s-a prevăzut altfel”. De asemenea, adunarea generală ordinară, ca organ deliberativ și decizional al societății alege și revocă membrii consiliului de administrație stabilind, potrivit art. 111 alin. (1) lit. c), remunerația acestora. Prin urmare, se constată necorelarea soluției cuprinse la art. 4 cu legislația de nivel primar în vigoare.

9. Semnalăm că soluția propusă la art. 5 alin. (1) din inițiativa legislativă nu este corelată cu prevederile art. 111 din *Legea nr. 31/1990*. Astfel, numirea și revocarea administratorilor intră în competența adunării generale ordinare a acționarilor /asociaților și nu în competența consiliului de administrație. De asemenea, revocarea unui membru al consiliului de administrație cu votul a 2/3 din numărul total de membri ai acestui organ nu reprezintă un veritabil caz de revocare, ci o condiție de adoptare a unei decizii valabile.

La art. 5 alin. (2) din inițiativă, semnalăm caracterul confuz al reglementării prin utilizarea a două noțiuni care definesc situații juridice distincte, respectiv „caz de incompatibilitate” și „stare de conflict de interese” cărora inițiatorii le acordă aceeași semnificație juridică. De asemenea, nu reiese cu claritate intenția de reglementare reflectată prin sintagma „conștient prezumată”.

10. La art. 6 din inițiativă, se impunea corelarea acesteia cu prevederile art. 12 alin. (1) lit. c)⁸ din *Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public*.

11. Observăm că art. 7 din inițiativa legislativă are ca obiect instituirea unei noi infracțiuni la alin. (1), respectiv a unei reguli de procedură cu privire la sesizarea infracțiunii la alin. (2). Semnalăm că soluția cuprinsă la alin. (1) nu întrunește exigențele unei norme clare, concise și previzibile de vreme ce nu sunt circumstanțiate elementele definitorii ale infracțiunii, respectiv latura obiectivă și latura subiectivă, și nici elementele sancționatorii. Cu privire la regula de procedură cuprinsă la alin. (2), semnalăm că soluția nu este corelată cu prevederile *Codului de procedură penală* ce reglementează procedura de sesizare a organelor de urmărire penală (art. 288 și următoarele din Partea specială, Titlul I, Capitolul 2) care cuprinde și posibilitatea ca plângerea greșit îndreptată la organul de urmărire penală se trimite, pe cale administrativă, organului judiciar competent.

Astfel, alin. (2) al art. 7 contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000* unde este prevăzut faptul că în procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în două sau mai multe acte normative.

12. Semnalăm că modalitatea de reglementare prin folosirea sintagmei „*în condițiile legii*” este contrară normelor de tehnică legislativă, respectiv art. 39 alin. (1)⁹ din *Legea nr. 24/2000*¹⁰. Invocăm, în acest sens, soluțiile cuprinse la art. 3, art. 5 și art. 7, în cuprinsul cărora se folosește frecvent sintagma „*potrivit legii*”, fără a se indica în concret care lege este avută în vedere.

---

⁸ informațiile privind activitățile comerciale sau financiare, dacă publicitatea acestora aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală ori industrială, precum și principiului concurenței loiale, potrivit legii

⁹ „referirea într-un act normativ la alt act normativ se face prin precizarea categoriei juridice a acestuia, a numărului său, a titlului și a datei publicării acelu act sau numai a categoriei juridice și a numărului, dacă astfel orice confuzie este exclusă.”

¹⁰ Astfel, sunt relevante considerentele *Deciziei nr. 17/2015 asupra aditerii obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind securitatea cibernetică a României*, prin care s-a apreciat că „în ceea ce privește aspectele referitoare la criteriile de claritate, precizie, previzibilitate și predictibilitate pe care un text de lege trebuie să le îndeplinească, Curtea constată că autoritatea legiuitoare, Parlamentul sau Guvernul, după caz, are obligația de a edicta norme care să respecte trăsăturile mai sus arătate. Potrivit art. 8 alin. (4) teza întâi din *Legea nr. 24/2000*, „textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce”, iar potrivit art. 36 alin. (1) din aceeași lege, „actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu era strictă a regulilor gramaticale și de ortografie”. Curtea constată că prin reglementarea normelor de tehnică legislativă, legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvată pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară.”

13. Cu privire la art. 8 alin. (1) din inițiativa legislativă prin care se instituie obligativitatea Guvernului de a emite hotărârea prin care „*stabilește conținutul documentarului prevăzut la art. 2*”, constatăm că dispoziția nu cuprinde care este ministerul responsabil să propună Guvernului proiectul de act normativ. Mai mult, în opinia noastră, formularea este deficitară, întrucât art. 2, face referire la „*listă*”, și nu la „*documentar*”.

14. La art. 9 din inițiativa legislativă, observăm că, potrivit art. 63 alin. (2) din *Legea nr. 24/2000*, se impunea enumerarea expresă a tuturor actelor normative ce urmează a fi abrogate, la data intrării în vigoare a prezentei legi, împreună cu elementele de identificare ale acestora, exprimarea generică a intenției de abrogare nefiind permisă.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.

Cu stimă,

Ludovic ORBAN
PRIM-MINISTRU

Domnului deputat Ion-Marcel CIOLACU
Președintele Camerei Deputaților